խանք հեռացուցանելով յիւրմէ և չհաւատալով նոցա զանձն իւր, չուրջ և բոլորն իւր ժողովեց զԻլխանցն ազգն, և նոքաք շրջէր. և ընդ նոսա զամենայն ինչ և պէտս կատարէր և հոգայր։ Եւ եկաց այս կերպիւ ի Խոդինն չորս ամիս. և յետոյ եկին մեծարարքն իւր և եպիսկոպոսն իւրեանց. և երեք անկամ երդուան նմա, զի մի նիւթ մահուան խորհեսցին նմա. և ապա առեալ գնացին ի դախդն (աթոռ) իւր՝ ուր միշտ նստեալ կայր. որ կոչի Ցաան (Եաշ)։

1572. Թվ. ՌԻԱ. Օլախի պարոն Պոկտան Վոյվոտան և իւր եղբայրն Բեդրան ելին իւրեանց երկրէն և եկին ի այս Իլախի աշխարհն, և կացին ոչինչ բազում ժամանակս. յետոյ կրկին կամեցան գնալ իւրեանց երկիրն. և Օլախի մեծամեծք չընդունեցին զնոսա. և ի Թուրքի խոնդիքարէն բերին իւրեանց այլ ուրիշ պարոն ոմն Եւոն անուն, զոր ի Մոսկովն եղեր է ժամանակաւ։ Եւ երբ տեսին այս երկու եղբայրքն՝ որ ատեցան և անարգ մնացին և ունայն իւրեանց պարոնութենէն, յետոյ հնարք գտին և գնացին առ զօրավաքն Եաղլովեցքին, որ նոցա ձեռնտու և օգնական լիցի, և տանի զիւրենք հեծելազօրովք, և նստուցանէ ի պարոնութիւն իւրեանց. և խոստացան նմա պարգեւս մեծամեծս։ Եւ նա հրամայեաց հարիւրապետաց, զի իւրեանց գնդաւն երթիցեն և մտցեն ի երկիրն Օլախաց, և տարեալ նստուցեն զնոքա ի պարոնութիւն։ Եւ իբրեւ մտին ի երկիրն այն, ահա և նոքա պատրաստեցան և քաջացան, և հեծելովք ընդդէմ կացին, և ոչ ետուն թոյլ զի մըտանիցեն. և ոչ կամեցան զնոքա ի պարոնութիւն. այլ մանաւանդ բազում և շատ կորուստ եղաւ երկու կողմանէ, սոցա և նոցա, զի փոքր ի շատէ պատերազմեցան ընդ միմեանս. և Թուրք ազգն այլ կայր ի հետ Օլախի։ Եւ ապա դարձան ունայն և նկուն և ատեցեալք եկին դարձեալ ի աշխարհս այս։ Եւ այդ Իւան պարոն շատ իշխանք և մեծամեծք ընջեց և կորոյս ի Օլախաց ազգէն, դառն և չարաչար մահուամբ. որպէս երբեմն ի կապաշտից ժամանակն։ Եւ յայն ժամանակի զխոդինն այրեցին բովանդակ։ Եւ էր գլուխ զօրաց վոյվոտայ Բոտոլսքիյ։

1572. Թվ. ՌԻԱ. Տէր Պետրոս ծեր քահանայն առ Աստուած փոխեցաւ. 52 ամ քահանայագործութիւն արաւ ի Ս. Աստուածածնին եկեղեցին, զոր Տէր Աստուած դասակից և պսակակից արասցէ զնա ընդ սուրբ քահանայսն և ընդ արդարսն. ամէն։

1572–3 Թվ. ՌԻԱ. Եկաւ Տէր Մարտիրոսն Համթեցի եպիսկոպոս ի այս աշխարհս՝ նուիրակ. և ընդ նմա Տէր Յովանէս անուն երէց մի, զոր ի Յիլոմն վաղճանեցաւ. և Տէր Մարտիրոսն նուիրկեց զԻլոմն և զԿամենիցն, և ելաւ գնաց փառօք և պատուով։

1572. Թվ. ՌԻԱ. Յուլիս ԺԵ. Բան Միքայել Գրիգքիյ նստաւ ի Կամենից սդարոսդայութիւն, հրամանաւ բարեպաշտ թագաւորին Զիկմունդ Ա.